

andre større Handelspladser, havde en særlig Administration for den Slags Sager; saalænge dette ikke er Tilfældet, vil jeg ansee det for rigtigt, at Vaterstkouten ligesom tidligere vedbliver at sortere directe under Indenrigsministeren. — Betræffende den Maade, hvorpaa Vaterstkoutens Lønning vil være at skaffe tilveie, maa jeg tilstaae, at jeg vilde ansee det for meest passende, om den blev udredet af Staten med en fast aarlig Gage. Det stiller sig imidlertid tvivlsomt for mig, om en saadan ny Fordring til Statskassen vilde blive godt optagen her i Thinget, og jeg kan paa den anden Side heller ikke nægte, at den Maade, hvorpaa Vaterstkoutens Lønning tidligere blev udredet, nemlig af de paagjældende Skibe og Besætninger, kunde siges at have nogen Berettigelse, og jeg vil derfor ogsaa betingelsesviis kunne tiltræde den her i Forslaget bibeholdt Bestemmelse. Der er vist neppe to Meninger om, at Vaterstkoutens Lønning hidtil har været meget for høi, jeg troer, den har beløbet sig til 4 eller 5,000 Rd., og den har saaledes været meget for stor i Forhold til hans Forretningers hele Omfang og Bessaffenhed, og det vil vistnok derfor findes meget billigt, naar den i Lovforslaget er betydelig nedsat; men det forekommer mig, at den naturlige Følge deraf maatte være en Reduktelse i den Afgift, som hidtil har været opkrævet af Søfolkene Hyre, en Afgift, hvis eneste Bestemmelse har været dermed at lønne Vaterstkouten. Af Lovforslagets §§ 2 og 10 vil det imidlertid sees, at det er Meningen at vedblive at opkræve den samme Afgift som tidligere og at anvende Overskudet til, som det hedder, Sømandstandens Bedste. Jeg skal gjerne indrømme, at den Skat, der saaledes paalægges den Enkelte, ganske vist ikke er stor, og at Formaalet kan være meget smukt og tiltalende, men det bliver dog ligesuldt efter min Overbeviisning i Principet et Indgreb i Sømandens frie Disposition over hans suurterhvervede Fortjeneste. Jeg troer ikke, at man kan finde noget analogt Tilfælde, i hvilket man saaledes ved Lov har paalagt andre af Samfundets Classer en lignende Afgift. Det forekommer mig, at det er at drive det tvungne Selvforsørgelsesystem vel vidt, naar man saaledes ogsaa vil anvende det paa de arbejdende

Classer. Da Regjeringen alligevel nu vilde gaae til at ordne disse Forhold ved en ny Lov, forekommer det mig, at der havde været al Anledning til at foretage en Forandring i de tidligere gjældende Regler, hvorefter Skibsafgifterne have været lignede, idet disse Afgifter have været forholdsviis store for smaa Reiser og ringe for de lange Farter, og der har ikke været taget, hvad der jo dog burde, noget Hensyn til Rejsens Længde eller til Størrelsen af det Beløb, som Søfolkene maae svare. Jeg skal saaledes exempelviis gjøre opmærksom paa, at efter disse Lovbestemmelser vil der blive svaret ganske den samme Afgift, hvad enten Reisen gaaer til nærmeste engelske Havn eller til China. Hvorfor Regjeringen har betragtet Farten til Island, Grønland og Færøerne som ligestillet med udenrigsk Fart, ser jeg ingen Grund til, men jeg tør maaskee haabe, at den høitærede Minister nærmere vil oplyse det. Det forekommer mig dernæst at være en temmelig villaarlig Grændse, man har sat, naar man har benyttet det norske Forbjerg Lindsnæs til at skjelne mellem Afgiften paa 2 Mk. og den paa 1 Rd.; vil man absolut trække en saa bestemt Grændse, forekommer det mig, at man, ialfald af nationale Hensyn, kunde have valgt et Sted paa Sjyllands Kyst. I ethvert Tilfælde er man ved denne Bestemmelse i Lovforslaget kommen til den Besynderlighed, hvis jeg har forstaaet § 2 rigtig, at hele Farten paa den norske Kyst fra Lindsnæs og nordøst er fritagen for al Afgift. Maaskee er det blot en mindre heldig Redaction. Jeg skal endelig i Samklang med flere ærede Talere bemærke, at den tidligere Bestemmelse, som er bibeholdt i Lovforslaget, og hvorefter det gjøres Vaterstkouten til Pligt paa Skipperens Anfordring at skaffe det Mandskab tilveie, der er antaget i hans Overværelse, forekommer mig ikke at være heldig, idet han jo i sin Egenkab som Vaterstkout ikke er bedre istand end enhver anden Mand her i Byen til at opfylde denne Pligt. Den naturlige Bet, som jo ogsaa følges i Praxis, og som er forbunden med mindst Tidsspilde er, at Skipperen, som jo bedst maa kjende det Mandskab, han selv har antaget, henvender sig til Politimyndighederne for at faae Røm-